

KOMISJA EUROPEJSKA

DYREKCJA GENERALNA DS. ROLNICTWA I ROZWOJU OBSZARÓW WIEJSKICH
Dyrekcja C. Jednolita Wspólna Organizacja Rynku, Ekonomika i Analiza Rynków Rolnych

Dyrektor

Bruksela, dnia [...] r.

HG/ks agri.ddg2.c.2(2016) 6222178

Szanowny Panie Prezesie!

W imieniu komisarza Hogana odpowiadam na pismo z dnia 12 września 2016 r. w sprawie skutków spowodowanych w Polsce wprowadzonym przez Rosję zakazem przywozu owoców i warzyw z Unii Europejskiej.

Jestem świadomy trudnej sytuacji producentów jabłek w Polsce. Przyjmuję do wiadomości wzrost produkcji w ostatnich latach i zależność od rynku rosyjskiego. Przy opracowywaniu kolejnych rozporządzeń ustanawiających tymczasowe nadzwyczajne środki dla producentów niektórych owoców i warzyw, ilości przydzielone każdemu państwu członkowskiemu oparto na średnich przeszłego wywozu do Rosji. Na polskie jabłka przydzielono najwyższą ilość.

Na mocy tych rozporządzeń do wyjątkowych środków związanych z rosyjskim zakazem mają również dostęp indywidualni producenci. W przypadku bezpłatnej dystrybucji organizacje producentów oraz producenci indywidualni otrzymują taką samą kwotę wsparcia; w odniesieniu do wycofania z rynku do innych przeznaczeń, kwota pomocy dla indywidualnych producentów jest nieco niższa. Uznane organizacje producentów są podstawą systemu wsparcia sektora owoców i warzyw. Koncentrują one podaż i dzięki mobilizowaniu większych ilości są skuteczniejsze przy stosowaniu środków zarządzania kryzysowego. Jednocześnie obowiązuje je więcej wymogów; np. jeśli chodzi o środki ochrony środowiska, co stanowi uzasadnienie odmiennego traktowania uznanych organizacji producentów. Rolnicy indywidualni otrzymują wsparcie w ramach programu tylko ze względu na wyjątkową sytuację. Od wprowadzenia przez Rosję zakazu importu Polska zgłosiła najwyższe wycofane ilości spośród wszystkich państw członkowskich: 668 000 t przy pomocy w wysokości 206,8 mln EUR do dnia 15 września 2016 r.

Po trzech latach od wprowadzenia przez Rosję zakazu importu, sektor powinien w dalszym ciągu dostosowywać się i poszukiwać nowych rynków zbytu. Komisja aktywnie współpracuje z państwami członkowskimi (i zainteresowanymi stronami) w celu znalezienia nowych miejsc

Sz. P. Mirosław Maliszewski, Prezes
Związek Sadowników Rzeczypospolitej Polskiej
ul. Sportowa 4 a
05-600 Grójec
POLSKA

biuro@polskiesadownictwo.pl

przeznaczenia produktów, których dotyczy zakaz i zwiększyła finansowanie promocji w państwach trzecich. Pozwoliło to osiągnąć już pewne wymierne wyniki. Dzięki porozumieniu w sprawie stosowania środków sanitarnych i fitosanitarnych (SPS) doszło do stopniowego otwarcia nowych rynków na produkty z UE, w szczególności w Azji (Chiny, Indie, Wietnam), a dzięki umowom o wolnym handlu w USA i Kanadzie. Mamy świadomość, że otwarcie nowych rynków wymaga czasu i znacznych starań. W związku z tym Komisja kontynuuje wspieranie rynku poprzez środki nadzwyczajne (ostatnio przedłużonych do 30 czerwca 2017 r.), lecz również za pomocą narzędzi zazwyczaj dostępnych uznanym organizacjom producentów. Poziom wsparcia nie powinien jednak powodować, by wycofywanie produktów stawało się alternatywą dla poszukiwania zbytu a środki nadzwyczajne powinny być stopniowo wycofywane.

Istnieją środki umożliwiające radzenie sobie z trudną sytuacją na rynku w sposób trwały, jak wspieranie karczowania sadów, które, po zatwierdzeniu przez państwo członkowskie, kwalifikują się w ramach programów operacyjnych uznanych organizacji producentów i w ramach programów rozwoju obszarów wiejskich.

Chociaż umowy z przemysłem przetwórczym są umowami prywatnymi, państwa członkowskie mają możliwość wprowadzenia znormalizowanych umów zgodnych z przepisami Unii. Jeżeli w ramach porozumienia organizacji międzybranżowych stosowane są wzorce umów, stosowanie ich można rozszerzyć na podmioty niebędące członkami, o ile spełniają one wymogi prawne.

Ułatwienie dostępu do rynku i do funduszy na rzecz energii ze źródeł odnawialnych może być częścią programów operacyjnych uznanych organizacji producentów lub programów rozwoju obszarów wiejskich i stanowić tym samym ubezpieczenie zbiorów.

Przepisy dotyczące możliwości przetwarzania na poziomie indywidualnych gospodarstw i zasady regulujące zatrudnienie pracowników sezonowych zgodnie z unijnymi przepisami to kwestie leżące w kompetencjach władz krajowych.

Mam nadzieję, że wspomniane instrumenty przyczynią się do rozwiązania lub złagodzenia problemów, z którymi się Państwo borykają. Zapewniam, że w ramach dostępnych jej środków, Komisja dokłada wszelkich starań, aby pomóc rolnikom w tej trudnej sytuacji.

Z poważaniem

Jens SCHAPS